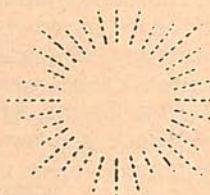

Азъ съмъ малъкъ първолакъ,
ала вече съмъ юнакъ.
Въвъ букварчето чета,
всичко зная по свѣта.
Утре слънце щомъ изгрѣй,
щомъ славейчето запѣе
тръгвамъ съ пѣсень на уста
къмто края на свѣта.
Тамъ е страшно. Страшно. Да.
Ала както е реда,
азъ ще взема за пазачъ,
за пазачъ и за носачъ,
Марко славенъ котаракъ,
той е лютъ и много якъ.

Иванъ Василевъ

С Л Ъ Н Ц Е

Ей ти, слънчице играво,
гдeto влизашъ днеска въ класъ,
въ стаята прекарвашъ съ насъ
и ни топлишъ мълчаливо!

Ти ни спомняшъ за полята
пълни съ хубави цвѣти,
за житата и ръжта
съ росни капки по листата.

Ти ни спомняшъ за рѣките,
за горите пълни съ хладъ,
гдeto денъ и нощъ ехтятъ
пѣсни весели на птици.

Молимъ те, не ни смущавай,
на урока не прѣчи —
пѣсенъти ни ще ечи
скоро въ хладните джбрави.

Утре изпитъти ще mine,
ний ще свършимъ и тогазъ
ти слѣзни, слѣзни при насъ,
като негри обгори ни!

Младенъ Исаевъ

„СВЪТУЛКА“ завърши и тридесет и втората си годишнина.
Тя пожелава на своите хиляди и хиляди читатели хубави свидетелства съ отлични успехи. Пожелава имъ още добро здраве, радост, смѣхъ и пѣсни през лѣтната ваканция.

Редакторъ: Александъръ Спасовъ Майски, ул. „Раковски“ 187, тел. 2-39-22